

[Samuelsen.]

færøske Sprog mægtig, men den, som er født og opvokset hernede og i det hele taget ikke har anden Forbindelse med Færøerne end hans Embedsgering som Dommer, vil aldrig være det færøske Sprog mægtig i den Grad, at han kan afhøre paa Færøsk. Saaledes har man i hvert Fald forstaaet det citerede Udtryk i Lagtinget, og jeg tror nok, det vil være den Forstaaelse, man altid vil gøre gældende.

Jeg maa vedblivende, selv efter at have hørt den højtærede Justitsminister, mene, at man udmærket godt ved denne Lov kan genindføre de gamle Navne. Man blev paa Færøerne umaadelig ked af, at det gamle Navn blev slettet. Jeg mener, at den største Fejl blev begaaet dengang, for hvorledes man end fordelte Forretningerne, var man ikke i Tvivl om, at Landfogeden var Politimester, det havde han altid været; Politimestervirksomheden var ganske vist kun en meget ringe Del af hans Arbejde, men han havde dog været Politimester, og det er han ogsaa nu. Dengang betød Politimesterarbejdet for Landfogeden lige saa meget som for Politimesteren nu. Den væsentligste Del af hans Arbejde nu er Stillingen som Formand i Godsbestyrelsen, Indkrævning af Lejen og Regnskabsførelse. Sorensskriveren var Retskskriver, og han var Dommer ogsaa dengang, og der var ingen, der var i Tvivl om, at det var Sorensskriveren, der var Dommer. Og nu! Ja, nu er der heller ingen Tvivl om, at det er Dommeren, der er Sorensskriveren; thi fordi man laver en Lov hernede, forandrer den færøske Befolkning dog ikke saadan sin Benævnelse for vedkommende Embedsmand. De bliver stadig ved at sige Sorensskriverkontoret, ikke Dommerkantoret, og Sorensskriveren, ikke Dommeren — maaske ikke, naar de taler med vedkommende Embedsmand, men naar de omtaler ham. Jeg synes, det er forkert, hvis man ikke retter den Fejl, der er begaaet i 1924.

Pürschel: Jeg beder Ministeren undskyldte, at jeg mod et gennem 14 Aar fastholdt Princip afbrød ham nede fra min Plads. Jeg plejer aldrig at afbryde, og jeg gjorde det kun, fordi jeg haabede at fremme Forhandlingerne ved at gøre Ministeren opmærksom paa, at det var en Misforstaaelse, det, Ministeren henvendte til mig, idet jeg ikke havde talt om Paragraffens første Stykke, men om dens andet Stykke, hvor der ikke er Tale om en i Retten benyttet Oversætter, altsaa ikke en, der er beskikket, men om en, der er godkendt af Amtmanden.

Jeg vilde fremdeles henstille, at det blev en forudgaaende Godkendelse, saaledes at man ikke i de enkelte Tilfælde kom til at staa over for Vanskeligheder.

Med Hensyn til Fogedforretningerne paa Grønland tør jeg ikke lige paa staaende Fod tage en Debat med den højtærede Justitsminister, naar han paastaar, at der ikke er andre Embedsmænd paa Grønland, der har Fogedforretningerne, men jeg er tilbøjelig til at tro, at Fogedforretningerne — det, vi herhjemme kalder for Fogedforretningerne —, for saa vidt de overhovedet forekommer paa Grønland, ligger hos Kolonibestyrelsen, og at det ikke er Landfogeden, der har dem. Kolonibestyrelsen er jo nemlig Sysselmand deroppe og er den Mand, der har den normale Retspleje i sin Haand. Men det er muligt, at Ministeren har Ret. Jeg udtaler mig med stort Forbehold om disse Spørgsmaal.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at være det færøske Sprog mægtig kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Samuelsen, naar han anser dette Sprog for saa vanskeligt, at en Mand ikke skulde kunne tilegne sig det i Løbet af en Embedsperiode paa 6—7 Aar. Jeg er fuldkommen sikker paa, at hvis jeg kom til Færøerne som Embedsmand, vilde jeg i Løbet af 1—2 Aar være sproget saa meget mægtig, at jeg vilde kunne afhøre en Mand i Retten. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem har klarlagt Vanskelighederne ved den Udtalelse, han fremsatte her.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan fatte mig meget kort.

Det gør mig ondt, at det ærede Medlem Hr. Samuelsen er saa bedrøvet over, at det er foreslaaet, at Dommeren skal hedde Dommer og ikke Sorensskriver. Men jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at det vil vække Landesorg paa Færøerne, hvis ikke denne Navneforandring bliver gennemført. Jeg tror ikke, man lægger saa megen Vægt paa det.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde nu, at det var andet Stykke i Paragraffen, han havde sigtet til, og at han ønskede, at en saadan Oversætter skulde være en i Forvejen godkendt Person. Det udelukkes ikke ved den Affattelse, Paragraffen nu har.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.